

Együttműködés a második legfiatalabb polgármesterrel

Dóc község ifjú polgármestere Turda Gábor. Ismeretségünk régebbre nyúlik vissza. Az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkkal több szakmai együttműködésünk valósult már meg, az Emlékpark múzeumi csoportjának vezetőjeként dolgozik még most is Turda Gábor, aki önkormányzati feladatait társadalmi megbízatásban végzi. A polgármesterrel készült interjú során beszámol a település tudnivalóiról, értékeiről, közösségeiről és azok összetartásáról.

D. K. Zs.: Történész végzettséggel és múzeumi gyakorlattal hogyan jut eszébe valakinek, hogy induljon az önkormányzati választáson?

T. G.: Azt gondolom, mindig aktív szereplője voltam a település közösségi életének, így amikor lehetőségem nyílt rá, jelölttem magam települési képviselőnek 2014-ben. A falu vezetésében eltöltött öt esztendő belátást engedett a község működésébe és mivel az Emlékparkban is vezetői feladatokat láttam el, úgy éreztem, némi rutinnal rendelkezek a vezetői életben. Ezután összeültünk olyan fiatalokkal, akik úgy érezték, hogy szeretnének a település életébe új lendületet és színt hozni és együtt indultunk a választáson. Szerencsére mindannyian mandátumhoz jutottunk, így a megye legfiatalabb képviselő-testületét alkotva tudjuk segíteni Dócot a modernizáció és fejlődés útján.

D. K. Zs.: Hogyan mutatnád be Dócot egy messziről jött embernek?

T. G.: Thomas Moore gondolatait picit átformálva, miszerint „az otthon egy érzelmi állapot, egy hely a képzeletünkben, ahol a biztonság, a kötődés, a valahova tarto-

zás, a védettség érzése és személyes emlékeink lakoznak.” Számunkra ez a hely nem csak a képzeletünkben létezik, hanem a Szeged-Ópusztaszer közötti főúttól 2,5 km-re, Dóc községben. A településünk fekvése nem csak a csodálatos természeti környezetet, de a mindennapi életéhez szükséges szolgáltatások meglétét is biztosítja számunkra. Ami pedig nincs a településen, a közeli nagyvárosokban megelhető. Szóval úgy gondolom, hogy Dóc minden szempontból egy olyan község, ahova jó tartozni, belátogatni, majd visszatérni.

D. K. Zs.: Neked mi a legnagyobb érték itt, a faluban?

T. G.: A közösség. A településen élők nagyon összetartóak, tudnak és szeretnek is együtt dolgozni, gondolkodni. A képviselő-testület ennek szellemében nyitott és törekszik arra, hogy a község lakosai egyrészt megkapjanak mindig minden információt a település életével kapcsolatban, illetve figyelünk arra, hogy a lakosságtól származó jelzések, ötletek, kritikák is nyitott fülekre találjanak. Ilyen szimbio-

zisban működve sokszor a nagyobb nehézségek is áthidalhatóvá válnak, arról nem is beszélve, mennyivel jobb ilyen közegben tenni, szépíteni, építeni.

D. K. Zs.: Azt mondd, összetartanak az emberek itt, Dócon. Milyen közösségek, civil szerveződések működnek? Kérlek, mesélj ezekről!

T. G.: Településünk közösségi élete, lakosainak összetartása számomra példaértékű. Nemcsak a fentebb említett kohézióra lehetünk büszkéek, de szervezett keretek között is kiváló munkát végző civil szerveződések működnek a településen. Civil életünk „motorja” a Dóc Községért Egyesület, amellyel kiváló kapcsolatot ápol önkormányzatunk. Az Egyesület berkein belül létezik labdarúgó-, horgász-, valamint nemrégiben állt fel a lovastagozat is. Rengeteg programot szerveznek, táboroztatnak, együttműködnek velünk településünk rendezvényeinek lebonyolításában.

A Mozgáskorlátozottak Csongrád Megyei Szervezetének dóci csoportja aktív szereplője a község civil életének, részt vesznek rendez-

Turda Gábor, Dóc polgármestere

vényeinken, ugyanakkor maguk is gyakran szerveznek tagjaik számára kirándulásokat, megmozdulásokat.

Nagy örömünkre szolgál, hogy nemrégiben sikerült újra életre hív-nunk a Dóci Polgárőr Egyesületet. A korábban már létező, de később sajnós megszűnt egyesület nagy űrt hagyott maga után, ezért az új képviselő-testület egyik legfontosabb feladatának érezte, hogy segítse a munkát, amit az új egyesület meg-teremtése jelentett. Egy viszonylag hosszabb folyamat zárult sikerrel, amikor megkaptuk a cégbíróági bejegyzést. Ezt követően csak úgy repült az idő, mire felocsúdtunk, már járőrszolgálat teljesítése köz-ben láttuk polgároinket, akik nagy számú szolgálatot teljesítenek. Nagyon örülünk működésünknek!

A Bergendóc Szociális Szövet-kezet – amelynek az Önkormány-zat is tagja – működteti a település központjában létesített levendulást, ill. évente megrendezi a sikeres Le-vendulaünnepet. A Szövetkezettel egy Hungarikum pályázat megva-lósításában fogunk együttműködni, amely a már említett levendulakert bővítését, szépítését, programok szervezését fogja jelenteni.

D. K. Zs.: A világgjárvány ho-gyan hatott a falu közösségére? Kez-detben bizonyára visszahúzódtak az emberek, félték, mint mindenütt, de volt-e példa arra, hogy még szo-rosabbra kovácsolódott a helyi kö-zösség a bajban?

T. G.: Véleményem szerint a legfontosabb az volt, hogy a Dóci-ak nagyon szabálykövető magatar-tást tanúsítottak, betartották a vo-natkozó előírásokat. Új helyzet volt ez mindenki számára. Az Önkor-mányzat igyekezett a megjelenő, eddig meg nem lévő feladatokat (közterületek fertőtlenítése, idősek gondozása, oltások megszervezé-sében, az oltópontokra való elju-tásban való segítségnyújtás stb.) a lehető legjobban ellátni. Ugyan-akkor civilként is azt láttam, hogy még jobban elkezdünk egymásra

figyelni, segítséget nyújtani, ha a helyzet úgy kívánta. Sajnos Dócot sem kímélte a járvány, érzékeny veszteségeket szenvedtünk, ame-lyeket mindannyian fájdalommal fogadtunk.

D. K. Zs.: Érzékelhető-e, hogy az emberekben megnőtt az igény a kö-zösségi összetartásokra, a közösség-ben eltöltött időre? Nagyobb szük-séglet mutatkozik-e ez ilyen jellegű együttlételekre?

T. G.: Mindenképpen! Többször tapasztaltam, hogy hiányzik a la-kosságnak a közösségi élet, a féle-lem beköltözött a mindennapokba, amely rossz hangulatot keltett az emberek között. Ugyan a járvány tombolása alatt is igyekeztünk a járványügyi szabályok betartása mellett szervezni egy-két apróbb eseményt, mint szemétszedési akció, május 1-i faluséta, de ezek-től, érthető módon a lakosság java távolmaradt. Ennek okán nagyon örültünk, hogy a nyári időszakban több programot is meg tudtunk rendezni közösségünk számára, már korlátozások nélkül. Július 10-én valósítottuk meg Falunapunkat, amely az eddigi legjobban sikerült ilyen jellegű esemény volt telepü-lésünk története során. De ezen felül is történtek még közösségi események: az Idősek világnapja alkalmából köszöntöttük szépko-rúinkat, nyitott kapukkal tarthat-juk meg hazai mérkőzéseinket a labdarúgó-bajnokságban, valamint a jövőben is tervezünk még egyéb eseményeket megvalósítani.

D. K. Zs.: A Magyar Falu Pro-gram keretében megvalósuló kiste-lepülési önkormányzati rendez-vények támogatását is eszerint használjátok fel: a falu időseinek tiszteletére szervezet programra és a közös karácsonyra.

T. G.: Az ilyen pályázati lehe-tőségek nagy segítséget jelentenek abban, hogy a kis költségvetésből gazdálkodó önkormányzatok, mint amilyen a miénk is tudjanak a kö-zösségi életre is fordítani. Ennek

megfelelően igyekszünk is meg-ragadni minden ilyen pályázati lehetőséget, valamint okosan, a jó gazda módjára felhasználni a meg-kapott támogatásokat. Így tudtuk a már korábban említett szépkorúa-kat felköszönteni, így fog megvaló-sulni november 6-án „Tökjó” napi közösségi eseményünk, valamint a Falukarácsony is. Ugyanakkor igyekszünk – főleg a már említett jó közösségünkre építve – egyéb, kis forrásból megszervezni apróbb ünnepi eseményeket: tervezzük a népszerű falumikulás, valamint az adventi gyertyagyújtás eseményeit is megvalósítani.

D. K. Zs.: A Nemzeti Művelődési Intézet a Közművelődési Foglalkoz-tatási és Képzési Program keretében is támogatja a közművelődési fel-adatellátást a településeken. Évek-kel korábban, a mintaprogramként indult, összesen 7 sorozaton keresz-tül végigvitt kulturális közfoglal-koztatásban is együttműködtünk – Dóccal is. Mostanra, a feladatot ellátó munkatárs elvégezte nálunk, a megyei igazgatóságon – ingyene-sen – a Közművelődési és közön-ségkapcsolati szakember középfokú képzést, így jelenleg már a kulturá-lis törvénynek megfelelően zajlik a feladatellátás a faluban. Hogy lá-tod, mennyire segítette és segíti ez a folyamat a települési közösségi és közművelődési, kulturális életet?

T. G.: Először is szeretnék kö-szönetet mondani a számunkra sok előnnyel járó együttműködésért! Nagy dolognak tartom, hogy nem-csak munkahelyet tudtunk közösen teremteni, de a település gazdago-dott egy olyan szakemberrel, aki nagy segítségünkre van a közösségi és kulturális élet megszervezésé-ben, fejlesztésében. Igyekszünk is képességeire és szaktudására épí-teni, bevonjuk a települési esemé-nyek megvalósításába, sőt, már an-nak tervezési folyamataitól számí-tunk rá. Az pedig külön szerencse, hogy nálunk ezt a feladatkört egy fiatal, agilis kolléga tudja ellátni.